

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1006

гр. София, 28.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20221100900310 по описа за 2022 година и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от **Ч.Я. Х.**, ЕГН *****, чрез пълномощника му адвокат П.А. Б., САК, против **„Д. К. К.“ ЕАД („ДКК“ ЕАД), ЕИК ******, по предявени **обективно евентуално съединени искове – главен с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК да бъде признато за установено че решенията на едноличния собственик на капитала на „Д.К.К.“ ЕАД - Българската държава, чиито права се упражняват от Министъра на икономиката и индустрията, обективирани в т.2.1. и т.3.1 от Протокол от 04.02.2022 г., с които ищецът е освободен от длъжността член на Съвета на директорите на „ДКК“ ЕАД и са определени нови членове на Съвета на директорите на „ДКК“ ЕАД СА НИЩОЖНИ, и евентуален иск с правно основание чл.29 от ЗТРРЮЛНЦ да бъде признато за установено несъществуването на заявено за вписване в Търговски регистър обстоятелство със Заявление с вх. № 20210805221859.**

Предвид констатирани нередовности на исковата молба с Разпореждане № 1076 от 22.02.2022 г. съдът е дал указания на ищеца, които са изпълнени с молба вх. № 13184/08.03.2022 г.

С молба с вх. № 14774/30.08.2021 г. ищецът е направил уточнения, с които обаче не са отстранени в цялост констатираните нередовности на исковата молба.

След направените уточнения, съдът намира следното:

ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.124 АЛ.1 ОТ ГПК.

Съгласно нормата на чл. 124, ал. 1 от ГПК, всяко лице, което има правен интерес, може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно по всяко време на производството. Липсата му обуславя недопустимост на предявения иск.

Допустимостта на установителния иск е обусловена от наличието на правен интерес за ищеца, като такъв е налице, когато при уважаването на иска, силата на присъдено нещо на съдебното решение ще породи за ищеца правни последици и ще рефлектира върху обема и съдържанието на притежаваните от него законни права и правнозащитими интереси в ответното държавно предприятие.

В случая от изложените от ищеца твърдения не може да бъде изведен правнозащитим интерес от предявения установителен иск срещу „ДКК“ ЕАД. Анализът на исковата молба и молбата – уточнение показва, че ищецът иска да бъде осъществен косвен съдебен контрол върху решения на Министъра на икономиката и индустрията, който се явява едноличен собственик на капитала на ответното дружество.

Видно от Устава на дружеството (при справка в ТРРЮЛНЦ) „ДКК“ ЕАД е еднолично акционерно дружество по смисъла на чл.64 ал.1 т.4 от ТЗ вр. чл.158 от ТЗ. Акциите на дружеството са поименни, налични, като едноличен собственик на капитала е Държавата, чиито права се упражняват от Министъра на икономиката и индустрията, съобразно отрасловата му компетентност – чл.14 от Устава. Съгласно чл.15 от Устава едноличният собственик на капитала решава въпросите от компетентност на ОС, предоставена му от ТЗ, ЗПП (Закон за публичните предприятия) и ППЗПП и други приложими нормативни актове, вкл. и съгласно т.4 от същата разпоредба избира и освобождава членовете на СД, определя възнаграждението им и ги освобождава от длъжност.

Правомощията на Министъра на икономиката и индустрията, посочени по-горе са изцяло съобразени с нормата на чл. 221, т.4 от ТЗ, съгласно която Общото събрание на акционерното дружество избира и освобождава членовете на Съвета на директорите, съответно на Надзорния съвет. В съответствие с чл. 219, ал.2 от ТЗ, в еднолично акционерно дружество едноличният собственик на капитала решава въпросите от компетентността на Общото събрание

Предмет на иска по чл.124 ал.1 от ГПК са решения на Министъра на икономиката и индустрията, в качеството му на упражняващ правата на държавата в еднолично търговско дружество. Поради това защитата срещу тях се осъществява по реда и при условията на ТЗ, доколкото липсват специални правила.

Видно от представения Договор №24/08.10.2021 г. между ищеца и „ДКК“ ЕАД е възникнало мандатно правоотношение, по силата на което „ДКК“ ЕАД е довереник, а ищецът – доверител. Възлагането на управлението на държавното предприятие съгласно ЗПП (законът е приложим и към всички търговски дружества – арг. от чл.2 ал.1 т.1 от Закона) е особен вид граждански договор, като страните по него са равнопоставени.

Правата на държавата в държавното предприятие - „ДКК“ ЕАД, се упражняват от ресорния министър. Макар че държавното предприятие е различна организационна структура по чл. 62, ал. 3 от ТЗ, регламентацията в Търговския закон предполага приложение на регулациите, уредени в този закон. Сключването и прекратяването на договора за управление е пряк резултат от назначаването, респ. освобождаването на членовете на управителните съвети, което е правомощие Министъра икономиката и

индустрията. Министърът не действа като административен орган, а като орган на управление в държавното предприятие, който упражнява правата на принципала/собственика. В случай, че освободеният член на управителния съвет претендира накърняване на права в неговия патримониум, той би могъл да претендира защита на свои права, произтичащи от прекратяването на мандатното правоотношение, а не да атакува решението на принципала, упражняващ правата на държавата в държавното предприятие.

Предвид изложеното, дори и да бъде уважен предявеният иск за нищожност на заповедта, то това няма да се отрази пряко върху правната сфера на ищеца, доколкото няма да доведе до възстановяване на мандатното му правоотношение с ответника. Изложените твърдения за накърняване на правата като член на СД могат да бъдат предмет на иск за обезвреда с оглед прекратяването на мандатното правоотношение, но не могат да обосноват правен интерес от оспорване на решението на принципала на държавното предприятие.

Поради това съдът намира, че предявеният иск за прогласяване нищожност на решенията, обективирани в т.2.1. и т.3.1 от Протокол от 04.02.2022 г. се явява недопустим. За ищеца липсва правен интерес от провеждане на иск за нищожност, респ. отмяна на решението на принципала на „ДКК“ ЕАД, с предмет промяна на персоналния състав на управителния му орган. Изложените фактически твърдения за допуснато нарушение на императивни материални (липса на правно основание) и процесуални (без проведен конкурс) правни норми сочи не на нищожност на решението на едноличния собственик, а на незаконосъобразност, която евентуално би могла да бъде основание за отмяна чрез конститутивния иск по чл. 74 ТЗ. Провеждането на иск за прогласяване нищожност, респ. за отмяна на решение на принципала, обаче е допустимо само в хипотеза на нарушени членствени права, а ищецът не твърди да е носител на такива, нито това е възможно - „ДКК“ ЕАД е еднолична собственост на Държавата, поради което не се явява активно процесуално легитимиран да инициира осъществяването на съдебен контрол върху решенията, взети с посочения по-горе протокол.

ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.29 ОТ ЗТРРЮЛНЦ.

За ищеца липсва правен интерес и от предявяване на иск с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. трето от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно мотивите на т. 3 на Тълкувателно решение № 1/2002 г. от 06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС, вписване на несъществуващо обстоятелство е налице, когато е вписано обстоятелство, което не е възникнало валидно, като възможните хипотези са две: когато е допуснато вписване на липсващо обстоятелство (невзето решение), което не е съществувало към датата на удостоверяването, или когато е вписано съществуващо обстоятелство, чиято нищожност е установена по-късно. В цитираното Тълкувателно решение е прието, че при иск за установяване несъществуване на вписаното обстоятелство проверката не следва да се простира по отношение законосъобразността на самото вписано обстоятелство (решение на общо събрание, на управителен или надзорен орган на дружеството). Аргумент за изключване проверката на самото обстоятелство е това, че искът за установяване несъществуване на вписаното обстоятелство може да бъде предявен освен от член на дружеството, още и от всяко трето заинтересовано лице. Ако искът е

предявен от трето лице, както е в разглеждания случай, то това би му дало възможност за ревизия на решение на орган на дружеството, което е недопустимо.

Освен изложеното ищецът не е страна в регистърното производство и дори да е налице извършено вписване и евентуално установяване на неговото несъществуване, то това няма да се отрази на правната му сфера и да рефлектира върху негови законни права и правнозащитими интереси. Целената от ищеца проверка по реда на чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ на валидността на решението на Министъра на икономиката и индустрията в настоящото производство се явява недопустима, доколкото същият се явява трето лице за „ДКК“ ЕАД (в този смисъл са и мотивите на т. 3 на Тълкувателно решение № 1/2002 г. от 06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС).

По изложените съображения съдът намира, че на основание чл. 130, изр. първо от ГПК исквата молба заедно с приложенията следва да бъде върната, а производството по делото - прекратено.

Водим от изложеното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 7537/10.02.2022 г., подадена от **Ч.Я. Х.**, ЕГН *****, пост. адрес: гр. Бургас, 8000 ул. **** gsm: ****, чрез пълномощника му адвокат П.А. Б., адвокат от САК, л. н. № ****, с кантора в гр. София, п. к. 1202, ул. **** **против „Д. К. К.“ ЕАД**, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1113, р-н „Изгрев“, ул. ****, **на основание чл. 130, изр. първо от ГПК, КАТО ПРЕКРАТЯВА** производството по търговско дело № 310/2022 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-9 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____